

Tisková zpráva

Na Pražském jaru debutují operní hvězdy Aleksandra Kurzak a Kang Wang

V Praze dne 25. 5. 2026 | Ve středu 27. května zazní v historické budově Národního divadla na Mezinárodním hudebním festivalu Pražské jaro téměř na den po třiceti letech velkolepé vokálně-instrumentální drama Julese Masseneta *Máří Magdaléna*. V titulních rolích Máří a Ježíše se představí hvězdy newyorské Metropolitní opery či londýnské Covent Garden – polská sopranistka Aleksandra Kurzak a čínsko-australský tenorista Kang Wang. Roli Marty a Jidáše ztvární sólisté Opery Národního divadla a Státní opery Arnheiður Eiríksdóttir a František Zahradníček. Sbor a Orchestr Opery Národního divadla a Kühnův dětský sbor povede Robert Jindra. Projekt vznikl v koprodukcii Pražského jara a Národního divadla.

„*Drame sacré*“ neboli duchovní drama, jak Massenet dílo na libreto Louise Galleta nazval, popisuje poslední dny Ježíšova života pohledem Máří Magdalény. Premiéra se uskutečnila v pařížském divadle Odéon na Velký pátek 11. dubna 1873 a vyvolala drobnou kontroverzi, když někteří kritici poukazovali na Massenetovu tendenci vykládat vztah hlavní hrdinky k božímu synovi jinak než jen jako čistě duchovní. V díle na pomezí oratoria a opery se zrcadlí Massenetův obrovský talent a cit pro dramatickou situaci. To dokládá i partitura, do které vepsal četné režijní poznámky. Například to, že ve scéně ukřižování nemá být Ježíš vidět. I proto bývá *Máří Magdaléna* občas prováděna scénicky. Také v Praze se můžeme těšit na určité prostorové řešení, které Robert Jindra potvrzuje slovy: „I mě ten příběh láká k nějaké ‚akci‘, aby to nebyl pouze koncert.“

V projektu spojily své síly festival Pražské jaro a Národní divadlo, jejichž spolupráce se datuje od založení festivalu v roce 1946. Mezi historicky nejvýznamnější společné projekty patří například uvedení pěti oper Leoše Janáčka v roce 1958, celosvětově sledovaný cyklus oper a baletů Sergeje Prokofjeva v roce 1963 nebo česká premiéra Šostakovičovy *Lady Macbeth Mcenského újezdu* v roce 1965 v nastudování Jaroslava Krombholce, který ji v únoru stejného roku uvedl také ve Vídeňské státní opeře. Po roce 1990 se díky spolupráci Pražského jara a Národního divadla dočkala Praha provedení minimalistické opery *Pád domu Usherů* Philipa Glasse (1999, Státní opera Praha), *Smrti Klinghoffera* Johna Adamse (2003, Národní divadlo), „ragtimové“ opery Scotta Joplina *Treemonisha* (2005, Státní opera Praha) nebo dvou významných titulů Benjamina Brittena – *Smrt v Benátkách*

v režii Yoshi Oideho (2009, Státní opera Praha) a *Gloriana* v režii Jiřího Heřmana (2012, Národní divadlo). V roce 2011 zažilo Národní divadlo díky Pražskému jaru hostování skvělého britského vokálního souboru **The Hilliard Ensemble**, který uvedl experimentální operu německého skladatele Heinerja Goebbelse *I went to the house but did not enter* (Šel jsem do domu, ale nevstoupil) za osobní účasti autora. Z posledních počinů tohoto typu jmenujme představení s názvem *Mozart... a ti druzí* z roku 2019: jednoaktové opery *Letters, Riddles and Writs* (Dopisy, hádanky a příkazy) britského skladatele Michaela Nymana a *The Classical Style* (Klasika) amerického skladatele Stevena Stuckyho, žáka Karla Husy.

Ze spolupráce těchto dvou institucí vzešla také řada pražských hostování významných evropských operních domů: **Komické opery v Berlíně** (1956), **Berlínské státní opery**, která v roce 1959 uvedla ve Smetanově divadle pět inscenací: Händelovu *Ariodante*, Wagnerova *Lohengrina*, Straussovou *Elektru*, Monteverdiho *Korunovaci Poppey* a soudobý balet *Nová Odyssea*. V roce 1979 hostovala na Pražském jaru **Vídeňská státní opera** s legendárním dirigentem Karlem Böhmem, kdy roli Zerbinetty v *Ariadně na Naxu* Richarda Strausse zpívala Edita Gruberová. Gigantickým počinem roku 2005 bylo provedení Wagnerovy tetralogie *Prsten Nibelungův* v koprodukcí s **Deutsche Oper am Rhein** a z novodobější historie Pražského jara ještě připomeňme úspěšnou českou premiéru opery *Dorian Gray* skladatelky Ľubici Čekovské v provedení **Slovenského národního divadla** v roce 2015.

Pro polskou sopranistku **Aleksandru Kurzak**, která bude debutovat v roli Máří, je Massenetovo ztvárnění tohoto biblického příběhu příběhem lásky. „Jsem katolička, křesťanka. Když si ale odmyslím svou víru a začnu o tom přemýšlet s chladnou hlavou, samozřejmě se sama sebe ptám, proč žena této, řekněme, vratké pověsti stála u Ježíšova kříže společně s jeho matkou? Jaké je v tom poselství? Možná byla pro Ježíše opravdu něčím víc než jen cizím člověkem? Nebo ji možná chtěli jen takto ‘označkovat’, když se budovala církev? Nevíme. Je to ale krásný příběh, který dává naději, že i když se v životě dostanete na samotné dno, můžete se změnit, můžete se stát lepším člověkem, a že vždycky může přijít pomoc. A to je krásná zpráva! To, co nám Ježíš Kristus skutečně dal, je láska. O ničem jiném to není. Pokud se na to podíváme čistě z pohledu křesťanství, jde o lásku. O to, že milujete bližního stejně jako sebe sama,“ říká Aleksandra Kurzak. Kurzak se již v roce 2004 představila v Metropolitní opeře a vzápětí debutovala v Královské opeře Covent Garden v Londýně. Na obě tyto scény se s železnou pravidelností dodnes vrací. Ve svém životopise má i řadu úspěšných produkcí v milánském Teatro alla Scala, ve Vídeňské, Bavorské či Berlínské státní opeře nebo na Salcburském festivalu.

Australsko-čínský tenorista **Kang Wang** je aktuálně jednou z největších hvězd nastupující pěvecké generace. Prošel prestižním Lindemann Young Artist Development Program v Metropolitní opeře

a v roce 2017 se stal finalistou jedné z nejnáročnějších světových pěveckých soutěží BBC Cardiff Singer of the World. Jen v letošní sezoně se představil v Metropolitní opeře, Vídeňské státní opeře, Sanfranciské opeře a Bavorské státní opeře. Kritika popisuje jeho hlas jako „vřelý, jímavý, pronikavý, a především majestátně znělý“. Ježíš bude jeho první „massenetovskou“ rolí. „Předpokládal jsem, že první Massenetovou operou, kterou nastuduji, bude třeba *Werther* nebo *Manon*. A je to Ježíš! Nikdy jsem si ani nepomyslel, že ve své kariéře budu někdy zpívat a hrát Ježíše!“

Velký aparát čítající kolem 150 účinkujících bude řídit hudební ředitel Národního divadla **Robert Jindra**: „*Máří Magdalénu* nosím v hlavě už od svých studentských let. Tehdy jsem se do Masseneta zamiloval díky *Hérodiade*. *Máří Magdalena* byla láska na první poslech, hudebně je mi ohromně blízká, je to můj svět, který si užívám. Závěr *Máří* vystupňovaný až do jakési apoteózy je jednoduše strhující,“ vyjadřuje svůj vztah k tomuto dílu.

V roce 2026 půjde o druhé provedení této skladby v historii festivalu Pražské jaro. V roce 1996 zaznělo dvakrát v rámci cyklu Evropské katedrální koncerty v provedení Janáčkovy filharmonie Ostrava a Kühnova smíšeného sboru za řízení Petra Vronského. Sólové party tehdy zpívali Eva Dřízgová (Máří), Erika Šporerová (Marta), Valerij Popov (Ježíš) a Vladimír Chmelo (Jidáš).

Jules Massenet: Máří Magdaléna, duchovní drama o třech jednáních

27. května od 20.00, Národní divadlo

Detail projektu: <https://festival.cz/program/mari-magdalena-narodni-divadlo-27-5/>

Sbor a Orchester Národního divadla

Robert Jindra – dirigent

Lukáš Kozubík – sbormistr

Kühnův dětský sbor

Petr Louženský – sbormistr

Aleksandra Kurzak – soprán (Méryem, Máří Magdaléna)

Arnheiður Eiríksdóttir – mezzosoprán (Marta)

Kang Wang – tenor (Ježíš)

František Zahradníček – bas (Jidáš)

 Fotografie umělců:

Následující tisková konference

Čt 28. května od 15.30, hotel Mama Shelter

Hosté: Unsuk Chin, Ilan Volkov a Christian Fausch (Ensemble Modern)

Kontakt Press

Iva Nevoralová

+420 608 028 054

nevoralova@festival.cz

Sledujte Pražské jaro na sociálních sítích

<https://www.facebook.com/PrazskeJaro>

<https://www.instagram.com/prazskejaro>

<https://www.youtube.com/user/PragueSpringFestival>

www.festival.cz